

Група ученици и преподаватели от Професионална гимназия по икономика - Сливен участваха в Евроскола.

[Свалете мултимедийни материали от посещението от тук](#)

[Вижте фотогалерия от посещението тук](#)

Гледайте видео-презентация от посещението тук:

http://www.youtube.com/watch?v=6xV_mlb7dnM

[Вижте публикация на сайта на в. Капитал тук](#)

[Вижте фотогалерия на сайта на в. Капитал тук](#)

Прочетете пътепис от посещението тук:

ГОЛЕМИЯТ ДЕН

Туптящо сърце, очи жадни за знание и дух за приключение – това бях аз в очакване влизането в Европейския парламент. Това бе моят голям ден. Трептящите ми ръце бяха успокоени от усмивките на съучениците ми. Подкрепата им бе толкова важна за мен.

Пристъпихме прага. По време на проверката съзнанието ми бе омагьосано от цялото възбуждане и притеснение, та чак забравих представянето си. Успокоението ми дойде щом видях, че всички ние – „депутатите“ на този ден сме едновременно толкова обикновени деца от обикновени училища, но и сами по себе си толкова различни и интересни. След миг пристъпихме в залата, в която ние бяхме бъдещето на Европа.

Изведнъж обувките започнаха да ми убиват, а коремът да се свива... Онзи миг на несигурност отново се върна. Дори приятелите ми усетиха притеснението в мен. Това бяха предпоставките, които ми говореха за началото на едноминутното представяне на всяка една от държавите. След представянето на Белгия настъпи нашият ред. Сила и кураж ми вдъхна увереността на Венци. Той бе толкова спокоен и сигурен в себе си. Той вярваше, че ще представим България достойно. Пристъпвайки напред си казахме: „Ще успеем“. Огледах се в полукръглата зала. Взрях се в погледите на моите приятели въпреки, че бяхме пръснати из цялото помещение, бе толкова лесно да открия пламъците в очите им и грижовните им усмивки. А и групата ни се открояваше от останалите. Белите ризки и червените връзки ни придаваха един толкова прилежен вид, даваха ни едно самочувствие и удобство. Вперените погледи на толкова деца сякаш огряха съзнанието ми. Мисълта, че именно от нашите думи, именно от нашият вид и етикеция те ще опознаят Великата България и Табаковия завет – „Професионална гимназия по икономика проф. д-р Димитър Табаков“ – Сливен такива, каквито са. Представянето ни бе съпътствано с една малка частица от богатия ни фолклор – именно българска национална носия. Представянето ни приключи. Връщайки се към местата ни погледнах лицата на нашите ръководители – Мария Черкезова и Тодор Пеев. Мнимите жестове на одобрение, съпътствани с усмивките на съучениците ни ми върнаха увереността. Те бяха като „балсам за душата ми“. След изказването на всички участници, бяхме приветствани към ресторанта, където се разпределихме по групи и се опознахме взаимно. Последва мигът, в който бяхме настанени в пленарните зали, където всеки от нас трябваше да покаже знанията си по посочената тема. Емоциите бяха неописуеми. Чувствахме се истински евродепутати. Беше ни предоставена възможността не само да опознаем европейското семейство, но и да дискутираме по общонародните проблеми и теми. След взетите от нас решения ни приветстваха отново в пленарната зала, където започнаха дебатите. Бяхме изумени от подготовката на някои от участниците. Получи се страхотна дискусия придружена с множество въпроси и отговори. След обсъждането на всяка една от темите, настъпи най-веселата част – играта за обща култура. Въпреки, че нямаше представител на нашата страна, всички ние много се забавлявахме и отговаряхме на въпросите. В тази игра те бяха свързани както с важни личности, така и с различните изкуства.

Големият! ден приключи с изнасянето на националните знамена на всяка държава участничка в проекта „Евроскола“. Емоциите, които преживяхме и знанията, които получихме, никога няма да бъдат забравени.

Елица и Константина 10 а клас